

19.87x29.29	1	52	עמוד	gostyle	05/01/2017	56676396-8
מכללת שנק - 1988						

אופנה נעים להכיר

ליאת לוי-עזרן | צילום: מיכאל טופיול

WHO'S NEXT

הפנים החדשות בתעשייה

שירלי לסרי, בעלת המותג Petit Pois, @petitpoistudio

כשחושבים על מעצב אופנה צעיר ישר חושבים על בוטיק אופנתי או על מעצב שמתברג בחברת אופנה מובילה. אבל כששירלי לסרי (33) סיימה את לימודי האופנה בשנק ב-2012 היא לא ממש ידעה לאן פניה מועדות. "החלטתי לצאת להרפתקה בפריז. משהו בי תמיד ערג לעיר הזאת. הדפסתי לי תיקי עבודה קטנים, למדתי כמה משפטים בצרפתית וטסתי מבלי לדעת מה אעשה ביום שאחרי. התחלתי לעבור בין בתי סטודיו ולהגיש להם את תיק העבודות שלי. תוך כדי חיפוש נתקלתי במעצבת Yiqing Yin בשבוע אופנת הקוטור. היא הקסימה אותי: הבגדים שלה נראים כמו יצורים תתי-מימיים, אבסטרקטיים. ניגשתי לסטודיו שלה, השארתי גם שם את תיק העבודות שלי, ולמחרת זימנו אותי לריאיון. תוך שלושה ימים התחלתי התמחות. לפרז תפקיד חשוב בחיפוש אחר הזהות העיצובית שלי. שוטטתי שם רבות בחנויות יד שנייה, נפעמת מפריטי הלנז'ר ומזמינותם בחנויות. הבנתי תוך כדי שיש חוסר בחזיות תחרה עדינות ללא ברזלים או ריפוד, פריטים שלא היו זמינים בארץ. ההבנה שהפריט הראשון שאותו האישה מניחה על גופה, הלנז'ר, מדויק ומקפד סחפה אותי. חזרתי לארץ לאחר מספר חודשים והבנתי שאני רוצה להכיר מקרוב את התעשייה ואת התנהלותו של סטודיו לאופנה. עבדתי כשנתיים ב"פישנדג", סטודיו לשמלות כלה של **הגית ויטמן**. רציתי להתנסות בעבודה עם תחרות ובדים אלסטיים והסטודיו שלה אפשר לי את זה. לאחר שנתיים הבנתי שאני בשלה להקים מותג משלי. כך נולד "פטי פואה", "אפונה קטנה" בצרפתית. זה מעין אזכור למשחק הפנים והחוץ של אפונה בתרמיל. אני בודקת כל הזמן את הגבולות שבין המקום שבו ההלבשה התחננה הפכת להיות עליונה ומשחקת בהם. מבחינתי כל פריט שאני יוצרת הוא חלק מאאוטפיט שלם, הוא לא נוצר במטרה להיות נסתר. המשחק הוא אינסופי והוא נוצר דרך משחקי שכבות ושקיפויות.